

HÍRLELTAR

NAPLO

Clázzeteni árak	
Helyben:	Vldéken:
1 óra: 1 K.	1 óra: 1.50 K.
1 évre: 3 K.	1 évre: 4.50 K.
6 K.	6 évre: 9 K.
12 K.	1 évre: 18 K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-tér 1.

TELEFONOK

Egyes szám: 4 fillér.

Hirdetés díjazás szerinti.

Felelős szerkesztő és lapfajlonos: Baranyay Lajos.

A vármegye közgyűlése.

Fejérvármegye törvényhatósága hétón délelőtt tartotta decemberi közgyűlését, amelyen a bizottsági tagok nagy számmal jelentek meg. A közgyűlést gróf Széchenyi Viktor főispán nagyszabású beszéde nyitotta meg, aki az évszázad közgyűlésén szépen változó a leolyt esztendő nagy eseményeit, a nemzetnek gicászi küzdelmét. A nagy harcok és fényes eredmények után bizalommal tekinthetünk az új esztendő elé, amelytől még szebb sikereket várhatunk. Meleg hangon emlékezett meg a főispán az elhunyt Csontos Andor országgyűlési képviselőről, aki hosszú évtizedeken keresztül munkás tagja volt a vármegye törvényhatóságának.

Dr. Szűcs Gedeon vármegyei tisztii főgyógyász beteg, a főispán Kenessey Gyula ügyvédet kérte fel a helyettesítésre. Meleg ünnepélyesen részesítették a helyettes főgyógyászt, dr. Kenessey Gyulát a szolgabíró, aki megmenekülve az orosz fogságból, most jelent meg először a közgyűlésen.

Szolgabíró választások.

A közgyűlés legérdekesebb pontja a szolgabíróválasztások voltak, amelyek a következő eredményre végződtek: A székesfehérvári kerület szolgabírójává egyhangulag Heltai Jenő sárbogárdi szolgabíróvá választották meg. Sárbogárdra pedig szintén egyhangulag Korniss Boldizsár székesfehérvári szolgabíróvá választották meg. A székesfehérvári szolgabírói állásra három jelöltet: Balassa Antal, dr. Hoffmann Frigyes és dr. Vencel Józsefet, Balassa 105, dr. Hoffmann 11 és dr. Vencel 51 szavazatot kapott.

Bizottsági tagválasztások.

A közigazgatási bizottságba a következőket választották be:

Közigazgatási bizottság: gróf Cziráky Antal, Szávits Miklós, Sárközy Aurél, Szlutha Dénes, dr. Pajzs Gyula (Csontos A. helyett).

A igazoló választásnyiba pedig a következők jutottak be:

Igazoló választmány: Báró Manndorff Géza, Huszár Ágost, Sárközy Aurél, dr. Szűcs Gedeon, dr. Kégl Károly.

Fontosabb tárgyal

a közgyűlésnek a következők voltak:

Tudomásul vették Debrecen város feliratát a beküldött vármegyei közgyűlésre szánt előadatok legmagasabb árának megállapítása tárgyában.

Hasonlóképpen a háború okozta jóvételnek megadott adókat is.

Ezután a közgyűlés harminc közszemély különböző ké-

relmeit intézte el kedvezően, nemkülönben a községek többféle zárszámadásait és költségelőirányzatait is tudomásul vették.

A közgyűlés a déli órában meg tartott.

A kath. Népszövetség közgyűlése.

Vasárnap tartotta a kath. Népszövetség impozans közgyűlését, amelyen nagyszámú előkelő közönség vett részt. A gyűlés Zboray Miklós megnyitójával kezdődött, amely után Haller István mondta el beszámolóját. A gyűlés kimagasló pontját K. Török Mihály beszéde képezte. A nagyszabású beszéd egyes részletei a következők:

Amikor én a multat és a jelent állítom szembe, amikor a mult kétségeiről a jelen bizonyosságairól beszélek, önkéntelenül arra a kérdésre is kell gondolnom, hogy vajon a háború a Katolikus Népszövetséget igazolta-e vagy sem?

Nekünk nincs szükségünk igazolására. Az a két hatalmas bástya, melyre a Katolikus Népszövetség építve van, békében és háborúban, jóban és rosszban, mindig ugyanaz az érték marad. A katolizmus örökéletű igazságai s a nép halhatatlan örökéletűsége igazolásra nem szorulnak soha! Nekünk nem kell kínos, keserves okoskodással elhitetni másokkal és önmagunkal, hogy azok vagyunk, akik voltunk s mások nem is lehetünk, mint akik vagyunk.

Helyesen állapította meg a mult esztendőben tartott háborús közgyűlésünkön elmondott emlékezetes beszédben Grieger Miklós, hogy a háború vérhullámai a népet a katolikus világnézet kikötőjébe sodorják s én úgy vélem, egészen helyes, ha ebből levonom azt a konzekvenciát, hogy valóban történelmi előrelátás volt, mikor szövetségünk a maga életét a katolikus világnézet alá pra hozta meg. Mintha egyenesen erre a világháborúra készült volna elő s mintha egy szeizmográf érzékenységevel jelezte volna a Katolikus Népszövetség már jóelőre ezt a világrongyos földindulást. Ime, itt ezén a ponton kapcsolódik egybe a háború minden tanulsága a katolikusmunkával s a szervezett néppel olyan harmóniába, mely minden szándékot az igazolásra fölöslegessé teszi és eleve igaz.

Ez az esztendő a maga ropogó, sűrű, csomós, és nagy terjedelmű felvette a katolikus népszövetség szervezeti kérdését is. Nem tartom véletlennek,

hanm az élet parancsoló szükségletei által felvett komoly közérzés kifejezésének azt a nagy jelentőségi eszmecserét, melyet az intelligencia szervezésének tárgya Haller István főtákar az év folyamán megindított s melynek hullámai immár a kérdés egész terjedelmét vetették felszínre. Eppen az a tudat, hogy a katolikus közeletünk minden rétegében kell szervezett erővel rendelkezniünk, hogy ez a szervezés nem vonakozhatik el egyes társadalmi osztályoktól, ad jelentőséget ennek a szellemi mozgalomnak. Mert hiszen kétségtelen dolog, hogy a nép a fundamentum, amelyre építünk, de ezt az épületet be is kell fejeznünk s az épület egyes részleteit össze kell kötnünk a közös sors és közös jövő tudatának egybekapcsoló hatalmával, Hol kékít hát a mi intelligenciánk? Számolhatunk-e vele vagy le kell számolnunk vele? Ez

a kérdés vetődik fel előttünk a maga egész terjedelmében és jelentőségében. Hiszen immár több mint két évtizede folyik egy újáteremtő munka Magyarországon katolikus közéletében s csaknem egy évtizede folyik a Népszövetség óriási munkája, ami nem lehetett a fogékony lelkekre eredmény nélkül való. Hiszen a több mint 300 ezer tagot számláló szövetségünk joggal várhatja és követelheti, hogy kövesse s ha kell, vezesse őt az intelligencia, mely a szélesre taposott uton ime megjelenni még mindig vonakodik.

Mi lehet az oka ennek a tünetnek? Vajjon nem állott-e be most már végképp az a helyzet, hogy csak a nép kulturális színvonalának emelkedéstől várhatjuk egy őszinte, nyílt bátor és alkalgozalkész intelligencia megteremtésének lehetőségét — ez a kérdés.

Hírek a meghódított Szerbiából.

Egy öreg fehérvári népfőlkelő, aki résztvett Szerbia meghódításában s most szabadságon van, beszéli a következőket:

Eleinte úgy volt, hogy szeptember 12-én törtünk át Szerbiába, aztán megváltozott a helyzet s mi október 5-én mentünk át Mitrovicánál. Szörnyen aggódtunk a Dunán való átkelésről. Tudtuk, hogy a multban a nyílt vizen vészelt el a legtöbb magyar, amikor védelem nélkül ki volt téve a partról rázuhogó legszabadabb tüzérségnek. Megírtam a feleségemnek, hogy sokat imádkoztunk a jó lstenhez, hogy számára meg a hét gyermekünknek megmaradjak, mert nagy veszedelem torkába indulunk. A szerbek a tulsó partról veszettül tüzeltek. Hullott az ágyugolyó, a srapel és gránát, mint a kopogó jégeső.

Szép kilátás a sima vizen ennek nektszegni a fejünket!

Egyszerre megszögláltak a mi öreg-ágyunk, a legőregebbek. Úgy látszik, jól be voltak löve, mert odaát botrasztó volt a hatás. Tavcsövön néztük: mi történik a nagy pukkanás után. Röplát minden az égtélel: ágyuk, emberek, kezak, lábak, lovak, szekerek és a porzó földtömeg. Egyszerre csönd lett. Halálös csönd. Aztán megindultunk. Én a második hajóval mentem s az egész átvonulás alatt összesen egy emberünk sebesült meg, ki hamarosan vissza is szállottunk. Ahol támadást vártunk, az ott hamar elástuk magunkat. Lődöztünk szaporán, azonban a nagy dörgöt helyettünk mégis az ágyúv vezették el. A fontosabb

szerb állásokat mindenütt megkerültük, úgy, hogy az ellenség mindig kénytelen volt elmenekülni, hogy a bekerítés veszedelmét kikerüljék. Így jutottunk előzet nélkül a szerbek pompás fedezékébe. Gyönyörü, mesteri munka! Látszik, hogy egész művészeké váltak benne. Földtről semmi sem látszik, szép sima gyöpp, amelyet egy hant nem zavar meg, belől pedig oly szép simán elkészítve, kideszkázva, kipárnázva, mintha örökös lakásnak szánták volna. Annyi bizonyos, hogy ha a szerbek ennyi gondot fordítottak volna az országutak készítésére, sokkal több volna a besétültök. De hát a szerb műveltség abban állott, hogy ipar és kereskedelem helyett királyoktól ölték, utcsinálás helyett lövészárkokat ástak, felsőbb iskola helyett bombavetést tanították a még a pásztorgyerekeket is. Elég sokra mentek a tudományokkal. Mi térdig dagasztottuk a sarat, a lovaink majd belezakadtak a huzásba. De azért kifutottuk őket.

Mentünk Obrenovac, Ub, Valjevó felé.

Erősebb útközünk egy helyen volt, ahol 19 jó katonánk az életem is veszítette. Mi egy erdő szelében állottunk, ők pedig egy zsem-békos, kákos területen törték ellenünk. A terep különösen nekik nagyon nehéz volt s mi is térdig süppedtünk volna a veszedelmbe. Azonban a puskáink megtették a hatást, ammi volt a szerb holttest, hogy sár nélkül keresztülállhatunk rajtuk. Ez volt a legnagyobb helyzetünk. Egyebütt általában csak a siető hadak háttá láttunk. Így mentünk lefele az előlított területen.

A nép csöngy alá zafosságát fo

adott bennünket. Amit szeműnk, száink kívánt, mindent megkaptunk. Szinte lesték, hogy mire vágyódnak. Ha friss malackára fáj a fogunk, amelyiknek olyan a bőre, mint a pengő üveg és piros mint a harmatos róza — rögtön levágják; ha félésztemdős gömbölyödő kócára volt guszgusunk, az is rendelkezésre állt. Ha birka kellett, megkaptuk, ha tehenet akartunk levágni, azért se kellett messze menni. Sőt a füstölt hús iránt való igényeink sem szenvedtek. A szerbek még nem igen ismerik kéményt. A konyha a tetőig szabadon áll s a familia együtt füstölődik a gerendákra aggatott oldalosokkal, sonkákkal meggyébebel. Ha meguntuk a malacpecsenyét, intettünk a menyecskének s az olyan fűrgén hozta le, mintha mi lennénk a főségség török császársó a mi alázatos szolgálat leányunk. Nem is tudok ránézni azóta a husra, 10 nap óta nem volt a számban. Igaz, hogy itthon nincs is, de ha volna is, akkor is csak tésztát és főzeléket kérnék a feleségtől. A szerbek pedig főségségesen el vannak látva. Tehentük, disznajuk, birkajuk annyit van, hogy kibírának vele még egy-két hadjáratot. Lovat egyet se láttunk, azokat elhajította az elvonuló szerb sereg. Tejtermeléssel nem foglalkoznak, hanem túrot csinálnak s abból élnek. Látszik, hogy távol vannak mindenféle értékesítés lehetőségétől s élnek ősi bőőségben s majdnem meg fuladnak a maguk zsirjában.

A mi katonáink — a szerbek valamóisa szerint — sokkal becsületesebben bírnak velük, mint az övékéi. Azok zsarolták, lopták őket, pusztították, amit láttak, a mieink tisztességesen kérnek, fizetnek s ha pénz nem adhatnak, legalább cédulával fizetik őket.

Szörnyen el vannak keseredve a szerbek Petár király és Pasicus ellen. Ezt a két történelmi nagyságot tartják a szerb nemzet sirásóinak s szídják őket mint a záporosó. Háboru előtt borzasztó adókkal terhelték őket, aztán sirba vitték a nemzet virágát. A nép általában meg van győződve, hogy ez a két cégeres virágszál sodorta őket bele a mostani feketén tántorgó szakadékba, amelyből aligha lesz többé föltámadás.

Egyébként pedig alázatosak, mint a megvert kutya. A foglyok közül egyiknek-másiknak a szemében lobog még a sötét gyűlölet tüze, összeszorítja az öklét, csikorogtatja a fogait, mikor a mi derék népfelkelőink szelid puskatussal noszogatják őket a glédába a nép azonban hétrét görnyed, majdnem a földet érinti a homlokával, ha keményebben rádorrentenek, rögtön letérdel s összetett kézzel könyörög kegyelemért. Természetes, hogy szigorúan is bírnak velük. A községekért a bíró, illetőleg az előkelősek a felelősek. Ha rendeletet adnak ki, kérihetetlen szigorral

meg is követelik a végrehajtást. Ha késedelem van, szuronyos harcsubajzusú népfelkelők közrefogják őket és viszik a legközelebbi posztra, s ott a komandans négyzemközt, atyai szóval esetleg kézzelfogható hathatósággal megmagyarázza nekik, hogy vége annak a régi kellemetes világnak, amikor ők Boszniát, Hercegovinát, a Dráva és Száva között, a Bánátot meghódították s Petár királyt a nagy Szerbország királyává koronázták a budapesti Petőfi-terem templomban almukban. Fel kell ébredni és szépen be kell tartani a rendet, amely a nagy nyugati nemzetek kulturájához vezet. Becsületés és szorgalmas munkával és mindenkefelettkeresztényi szeretettel lehet a kis nemzeteket nagy nemzetekké nevelni, nem pedig holmi paténtirozozott királygilkossággal és akadémiai bombaberzettel, mért az ilyen bombák visszafelé szoktak elsülni, esetleg a bő bugyogón subogó mogyorófalvát végződnék. Ahogyan a figura tanítja.

A béke áldáshozó munkája pedig azzal kezdődik, hogy a derék honfoglalóktól elszednek minden hegyes szerszámot, no meg természetesen a puskákat. Egy csomó népfelkelő beállit a faluba, a mennyiben falunak lehet nevezni a kilométernyi távolságban egymás felé kiabáló házakat. A nehéz tölgyfa kerítés-kapuját kinyitják, a tolmács megmagyarázza, hogy a csukaszürke ruhás, harcsubajzusú népfelkelők tulajdonképpen jó tanítóbabcsik, a kik most a becsületesség ábecéjére fogják kirantítani őket. Tehát először is tessék kiadni a puskákat, bombákat, vasvillákat, kaszákat, ásókát és kapákat. Kiadják vagy nem adják ki, kezdődik a kutatás szobákban, padlásokon, istállóban szalmazsákokban, ha nem találtaik semmiféle veszedelmes szerszám, rendben van minden, ha találtaik, elveszik tőlük és olyat kapnak érte cserébe, a miért nem szokás kezét csokolni. A kutyákat, a melyek közül minden háznál van vagy feltucat — ki-pusztítják. Mondják, hogy sok a veszett kutya s ezért szükséges. Másrészt pedig nem kell őrizni most már Szerbiát, hiszen a magyar katonák mindennél hibebben megőrzik az élet és vagyon biztonságát.

A mieinknek nagy szükségük van fára, azért a diófát puskatussal, a szilvafát szerszámókkal bőségségen vagdallják és küldik vissza a határ felé. Az utóbbiból különösen sok van, mert a szerbek sok aszaltszilvát és szilvapalínkákat termelnek. Minden háznál óriási hordókban erjed a cefre és csiklandozza a nem megvetendő szesz gondolatával az inyeket.

Eddig tart a vítész népfelkelő elbeszélése, aki november 19-én Valjevónál szüntette be a maga részéről — 14 napra — Szerbia meghódítását.

Hindenburg-hősök.

Zettlugg Károly zászlós június 14-én Zamadow és június 19-én Wielkopolenán az első században szakaszparancsnok volt. Itt is úgy, mint előzőleg 14-én a nagy ágyú és gépfegyvertűben szakaszának élén bátran előremenne, jópéldát mutatott embe-reinek s ezáltal sikerült neki az ellenséges drótszőnyégy felküzdenie magát, majd ennek elvágása által rohammal az ellenséges állásokba behatolni.

A bátor, félelmet nemismerő zászlós a nagy ezüst vítészégi éremmel lett kitüntetve.

Szeip Mihály tizedes az egyik gépfegyverosztály fejeztetője kezelője június 9-én Buchowiczenél nagyban támogatta az ott baloldalon a nagy ellenséges ágyú és gépfegyvertűben előrenyomuló csapatokat fejeztetője tüzevel. S így sikerült a cs. és kir. 44-ik gyalogreznek minden nagyobb veszteség nélkül előrenyomulni. Az ellenséges észrevéven Szeip Mihály fejeztetője, odazúdította a tüzet, miközben a tizedes maga is megsebesült. A fejeztetője e válságos pillanatban is bátran kezelő altiszte parancsnoka a nagy ezüst érem kitüntetésére adta be.

Dr. Prohászka Ottokár hadiárvabáz.

Huszár Adolfné és Szigeti Lajosné gyűjtőívén adakoztak: (Bank utca és Virág utca.)

Dr. Szigeti Lajosné 10 K., dr. Székely Nándor 10 K., Dietrich Szilárd 20 K., Heinrich Aranka 10 K., olvashatatlán 1 K., Ruddyányi és Szilágyi 2 K., Scherer Kamil 4 K., Köhler József 5 K., Oszti Magy. Bank tisztviselő 5 K., Basch Izidor 5 K., Seidel Z. 2 K., Virág 10 f., dr. Huszár Adolf 10 K., összesen 84-10 K.

Závodnik Vilma gyűjtőívén adakoztak:

Özv. Zavodnik Sándorné 2 K., E. Hillebrand 10 K., Schmall Antal 2 K., özv. Báró Jenőné 1 K., Mader Emma 5 K., Szűts Dezső 2 K., Mader Jenőné 8 K., Akárki 1 K., Z. A. 1 K., Molnár 2 K., Valaki 9 K., olvashatatlán 2 K., összesen 45 K.

E. Lukács Jenőné és ifj. Csapó Istvánné gyűjtőívén adakoztak; (Tolnai utca.)

Ascher Ferenc 2 K., N. N. 1 K., Kunczt Józsefné 4 K., Kunczt János 10 K., N. N. 40 f., A. J. 2 K., Mészáros Erzsébet 140 K., Kovács Györgyné 1 K., Kajtár-Gáspár 1 K., Károlyi Józsefné 40 f., Sipos Ernőné 70 f., Mészáros Ferenc 1 K., N. N. 30 f., Halblner Józsefné 1 K., Neizer Mihály 1 K., Szemeti Sándorné 20 f., J.

J. 40 f., Martin Józsefné 40 f., Gyurkovits Imre 20 f., Arany Andrásné 1 K., Arany Istvánné 1 K., Schmielek Gyuláné 50 f., Csánk Józsefné 1 K., Susánszkiné 20 f., E. Lukács Jenő és neje 150 K., ifj. Csapó Istvánné 10 K., Grundböch Anna 10 K., Grundböch Miklós 5 K., Bruzsa Gyulius és Gizkó 1 K., özv. övp. Schwall Györgyné 10 K., Csapó Klárka 1 K., Ludmitter Lovnik 1 K., Bánóczi-Lujza 50 f., összesen 220-0 korona.

Schleizinger Sári és Weisz Erzsi gyűjtőívén adakoztak; (Kigyóköz és Kigyó utca.)

Steiner Béláné 2 H., N. N. 40 f., Silberberg Károlyné 1 K., N. N. 60 f., N. N. 80 f., Ruska Istvánné 2 K., Székely István 1 K., Ullmann Irma 1 K., Nádasdy Mihály 1 K., összesen 9-80 K.

Schmitter Mária gyűjtőívén adakoztak:

Dr. Mészöly József kórh. igazgató 50 K., Eötvös 2 K., Renaudné 10 K., Kovács Pál 1 K., X. J. 2 K., özv. Bárdossy Imréné 10 K., Majoros Istvánné 2 K., Hauszherr Irén 50 f., Marton Lajosné 1 K., Gibba Józsefné 1 K., Steczynáné 4 K., Bárány Erzsébet 1 K., Zsold József tizedes 1 K., Fröschl Mária 1 K., Schlamadinger Józsefné 5 K., Frank Henrik 1 K., Gerber Olga 1 K., Gerber Annus 1 K., N. N. 1 K., Geisler Benő 1 K., Sebegóni Dienes Lajosné 7 K., összesen 102-50 K.

Szögyény Marich Julia és Wense Róza bárónő gyűjtőívén adakoztak: (Ligetsor.)

Wertheim Armin 200 K., Szögyény Marich Julia 100 K., báró Wense Róza 100 K., özv. Klein Józsefné 10 K., Rosenzveig Lászlóné 40 K., Reich Alfrédné 20 K., Reich Miklósné 30 K., Sik Istvánné 10 K., Szegő Sándorné 20 K., Gombos Mihályné 10 K., Prager Fülöp 4 K., Hirschfeld Adolfné 2 K., Grünfeld Gáborné 10 K., Grünfeld Jánosné 6 K., Dr. Molnár 4 K., Varga Elemérné 10 K., Nemes Pálné 5 K., özv. Bart Józsefné 100 K., Hammer József 20 K., dr. Pataki Arminné 10 K., Angeliné 5 K., összesen 716 K.

Dr. Schlesinger Illésné gyűjtőívén adakoztak:

Krausz Miksa 1 K., dr. Varga I-né 5 K., ifj. Sárkány Ferencné 2 K., Herczog Sándor 5 K., Eötvös 2 K., dr. Paizs Pál 10 K., dr. Horváth Kálmán 10 K., Kümmel 2 K., Izinger Károly 2 K., dr. Braun Aladár 2 K., dr. Riffier Gézané 10 K., Krén Ignácné 5 K., Frankl Lipót 2 K., Bogdán Kálmán 3 K., Hermann László 6 K., Neubart Sándor 1 K., Krausz Veronika 1 K., Schmelzer Jákó 2 K., Keresztes Zsigmond 5 K., Görhelyi Nándor 1 K., Braun Nővérek 1 K., N. N. 1 K., Steiner Béla 3

SÓVEGJARTO vaszonaruhaza, Barátok épülete.

Nagy választék

fehér és színes barchetok karton, schiffon és damasztból. Különféle vásznak, törölközők, abrosz, lepedők és zsebkendők. Agy- és asztalterítők, szőnyeg- és matracszövetekből.

OLCSÓ

szabott árak.

BLOUSOK EREDETI MODELLEK: barchet, flanel, posztó, selyem, Japonais és Creppe de chineben legnagyobb választék

LEGOLCSÓBBAN VERMES FRIGYESNÉL kapható.

Nagyválaszték gyászblousokban.

K., dr. Schlesinger Ilés 10 K., Sándor Imre 1-2 K., Jáderny András 1 K., N. N. Imrich Viktor 5 K. ifj. Latkovitsné 10 K., Hollandier és Hári 1 K., Szabadi Lászlóné 1 K., Roszberger és Társa 1 K., Matyasovszkiné 10 K., Kuttin Mathild 2 K., Weisz Adolfiné 1 K., dr. Bolgar Sandorné 1 K., dr. Lukácsné 4 K., Lukácsné 4 K., Radó Ferenc 3 K., Stallerne 3 K., Ribánszky Adi 2 K., N. Dudus 2 K., dr. Kárnik Józsefné 2 K., dr. Schlesinger Ilésné 10 K., Fischer Mátyás 20 K., összesen 173 K.

A kimutatásnál szombati számunkban sajtóhiba történt, amelyben dr. Kisteleki Károly városi főügyész 50 koronás adománya tévedésből 50 fillérnek lett szedve. Özv. Felber Nándorné gyűjtőivén Horváth Imréné neve a gyűjtőív kimutatásánál hiányzott.

Tabajd község ma küldte be gyűjtését, amelyet Grill Céza tabajdi kántortartó rendezett. A gyűjtés eredménye 78-10 koroná.

HIREK.

A VILÁGHÁBORÚ.

Montenegró.

Montenegróban üldöző harcok kedvezően folynak. Tegnap mintegy 800 montenegrói és szerb foglyot szállítottunk be. A Montenegró elleni harcokban előfordult, hogy az ellenség megadást színelve, felemelt karal és kendőt lobogtatva szaladt elénk és ezzel minket arra indított, hogy a tüzelést egyelőre beszüntettük, mire ő harcvonalunkra közvetlen közelből hirtelen kézigránátokat kezdett dobálni. Magától érthető, hogy ilyen gyalázatos hadicsele nem maradt részünkönél megfelelően éles megtorlás nélkül és ez ismétlődés esetén a jövőben sem lenne másképp.

Olasz harcér.

A helyzet változatlan. A Monte San Michele északi lejtőjén az esti órákban olasz gyalogság két elszigetelt előretörését utasítottunk vissza.

Naplójegyzetek.

*A karácsonya ne maradjon el, ne legyen oly drága, hogy akár a legszegényebb asszony is meg ne vásárolhassa. Mert nem szabad elfelejteni, hogy az idén nem a férfiak, nem az apák, ha-

nem fáradt, szomorú és főként szegény anyák járják meg a piacokat a jóságos kis Jézus nevében és vesznek, akarnak venni karácsonyfát. Az idén a szeretet, a béke ünnepe többet, ezerszer-többet jelent mint máskor. A karácsonya is. Zöld levele a reményt jelenti a gyermekeknek, hogy visszajön az apja. A csillogó gyertya, az édes cukor a jóságos jövőnek a szimbóluma. S a melyik gyereknek már odafélt az apja, annak a szeme előtt karácsonya ragyogásában megjelenik egy arc, egy melabus mosoly és benne a legédesebb vigasztalás. A karácsonyának nem szabad megdrágulnia.

— **Katonai kitüntetések.** Gallauer István 69 gyalogezredbeli százados, Hlatky Dezső százados a katonai érdemeikért kapták. Lengyel Sándor 69. gyalogezredbeli főhadnagy, a Sigmund Laudiszt kapta.

Gombos Mihály ezredes, dandárparancsnokot a vaskereszt másodosztályával tüntették ki.

Dr. Káldor Adolf V.17. népfőlkéző főorvos, Szűcs Hugó, Lusztig Ödön 17. honvédegyalogezredbeli főhadnagyok a Sigmund Laudiszt kapták. Csendes János IV.17. népfőlkéző őrmester, Váncsa Sándor, Virág Pál fegyvermester a katonai ezüst érdemkeresztet kapták.

— **A városi segélypénztár** ezúton is felhívja a báboru folyamán rokkantá vált családok katonáikat és a háboru folyamán elesett és eltűnt katonák hozzátartozóit, hogy a köztük szétosztásra kerülő, hus- és liszt-utalványokat szerdán, 22 én délután 2—3-ig városház I. emelet 9. szám alatt vegyék át. Az igazolványokat csak ezen időben adják ki, ugyszintén az élelmek kiosztása is csak a meghatározott időben és helyen történik. Igazolvány nélkül nem szolgáltatnak ki semmit. A segélyezették saját érdeküket követik, há pontosan betartják az előirt rendet.

— **A szegény gyermekeknek.** A szegény gyermekek részére a már kiosztott sok ruhán és cipőn kívül még sikerült egy jó csomó téli ruhát és egy nagyobb pénzösszeget összegyűjtenünk, amelyeket holnap adjuk át a jótékony nőegyletnek kiosztás végett. Az átadás után a ruhamenyiségről és a pénzről beszámolunk. Legutóbb Klöckner Józsefné küldött egy télikabátot, Névtelen pedig két fiúinget küldött a szegény gyermekeknek.

— **Drágasági pótlék a városi tisztviselőknél.** A belügyminiszter örvendates dologról értesítette a városi hatóságot. Husz százalékos államsegélyt hajlandó folyósítani a városi tisztviselők részére. Csak azután el ne adjon még valahol ez a kis segítség. Ezzel a segéllyel ugyan nem szánálják a tisztviselők heizetését, a semminél azonban mindenesetre többet ér.

— **Gyász hírek.** Schmöltz Gusztávné, szül. Bürgermeiszter Irma életének 41-ik évében hétfőn délelőtt szlvajban elhunyt. Ifju életének oly korán való kiválasztás férje: Smöltz Gusztáv bádogos és három gyermeke siratja.

— **Bebesi János földmives** életének 64-ik évében elhunyt. Temetése kedden d. u. 3 órakor lesz a Temetősorrról (csutoratemető.)

— **Ki lehet terménykereskedő?** A háboru alatt nagyon megnövekedett a terménykereskedők száma. A hatóságokhoz több feljelentés érkezett, hogy sűrűn alakulnak az új terménykereskedők cégek anélkül, hogy iparigazolványuk lenne. A belügyminiszter most konkrét eset kapcsán kimondotta, hogy a terménykereskedés sem képesítéshez, sem engedelelmhez kötött ipar nem lévén, az iparhatóságnál történt bejelentés mellett bárki szabadon gyakorolhatja, attól függetlenül, hogy az iparhatóság az igazolványt kiadta-e vagy sem.

— **Tolvaj harmonikás család.** A város közismert alakja Bleider Gyula, a vak harmonikás és felesége Tóth Anna, akik már évtizedek óta ezzel a szerszámmal keresik a hangszert, s irtalomból a megjavítását is szokta eszközölni. Bleiderék azonban halálatlanoknak bizonyultak a város jóságára. Vasárnap éjjel bemásztak Bárány István Kert u. 23. sz. alatti lakókékhöz, feltörték az éléskemrát s 54 szál füstölt kalbászt és 3 disznósajtot emeltek. A rendőrség fülöncsipe a tolvaj házaspárt, házkutatást tartott náluk, s egy fazékban kövér ludat talált náluk, amelyre azt mondták, hogy 4 koronáért vették valami Fister Teréz elvált asszonytól. A rendőrség tovább nyomozott, megállapította, hogy bizony a lud is lopott jószág, sőt még más bűnek is napfényre kerültek. Atkisérték őket az ügyesség fogházába.

— **Játék a szegény gyermekeknek.** Csucs László játékot hozott a Fejérmegyei Naplóhoz a szegény gyermekek részére.

— **Hazajöhetnek a sebesült magyar katonák.** A harctéren megsebesült magyar katonák egy részét osztrák kórházakban ápolják. A honvédelmi miniszterium most több konkrét esetből kifolyólag ugy határozott, hogy ezeket a katonákat már a mennyire állapotuk megengedi, Magyarországra szállíttatja, hogy közelebb kerüljenek hozzátartozóikhoz. A bel- és tüdőbeteg katonák számára a rokkantügyi hivatal Tégközelebb két sanatoriumot nyit meg: az egyiket Rozsahegyen, a másikat Básztercebányán. A tüdőbeteg katonák ezmtul ide kerülnek.

— **Elvesztette egy szegény asszony, akinek férje a harctéren van, 16 koronát tartalmazó pénztárcaját a Pásztori gyógyszerárter környékén.** A megtaláló vagy a rendőrségre, vagy a lap szerkesztőségébe sziveskedjék béhozni. Egy igazán szegény asszonyról van szó, reméljük, hogy a megtaláló vissza szolgáltatja.

— **Karácsonvi ünnepély.** Az adonvi vöröskereszt kórházban f. hó 23-án d. u. 5 órakor a zárdái iskola egyik tantermében nyilvános karácsonyi ünnepélyt rendeznek a következők sorrenddel: 1. Ünnepi beszéd tartja Csöngedv Gyula esperes. 2. Alkalmi énekek: előadják a Mária kongregánisták: a fiúiskolások. 3. Az adományokért köszönetet mond egy sebesült katonára. 4. Az ajándékok kiosztása 52 sebesült katonára — 85 — hadbavonult gyermekei — és 34 a harctéren atyját elvesztett árva gyermekek között. Az alkalmi énekeket Roth István és az iskolatestvérek igazgatója tanították be dicséretes buzgóssággal.

Hétfőn és kedden,
dec. hó 20 és 21-én:
A „Danmark” film-
gyár szenzációja:

A HOZOMÁNY

Dráma 3-felvonásban.

Felső Olaszország, (tájkép.)
Mukj a fürdőkádban, (hum.)
Melyik a kettő közül, (hum.)

Rendes helyárak.

Előadások este 6 és 9 órakor.

Deutsch Béla
Kék Csillag áruházában
Nádor-utca 2. — Cél szerű
karácsonyi ajándékok

Nagy karácsonyi vásár!
Ruhakelmék, pargetok, mosóárúk, bársonyok vászonneműek, ágyterítők és sok számtalan más cikkeket rendkívüli olcsó árakért.

